

Liberalisme is een gut-feeling

Ik ben nooit een fan geweest van lange theoretische uiteenzettingen, citaten van ten hemel geprezen schrijvers en het gebruik van een woordenschat die men enkel terugvindt in academisch filosofische geschriften. Als ik zie op welke manier talentvolle en onderlegde liberalen de strijd om de vrijheid voeren denk ik vaak: "dit zijn intellectuele slagen in het water, complexe druppels op een hete plaat". Het heeft wat weg van een soort intellectuele zelfbevrediging.

Opinieteksten van liberalen en zelfverklaarde liberalen nemen vaak de allures aan van academische papers: enkel en alleen leesbaar en interessant bevonden door medestaanders. Maar wat bereiken we daar eigenlijk mee? De voeling voor liberalisme in dit land ligt aan diggelen en wat doen wij klassiek liberalen? Onderling bekvechten om kantlijnnotities waar geen kat van wakker ligt. Verschillen over interpretaties van teksten opblazen alsof ze van wereldbelang zijn.

Excuseer mij dat ik de bel doorprik: in de echte wereld geeft bijna niemand er wat om. Het is zeker nuttig voor de verrijking van de eigen geest en die van collega's om aan dergelijke activiteiten te doen. Het is nuttig de onderliggende stromingen te begrijpen alsook een sterke argumentatie voort te kunnen brengen in diepgaande onderwerpen. Maar wat ben je daar nu mee als de basis van de ideologie met moeite gekend, begrepen of geaccepteerd wordt in een maatschappij?

Liberalisme is voor mij veel meer een gut-feeling. Het is mijn ideologie omdat ze als natuurlijk aanvoelt voor mij. Spijtig genoeg is dat voor de meeste mensen niet zo. Het debat rond de rol van de overheid wordt al lang niet meer gevoerd in de 'publieke opinie'. De welvaartstaat met haar bijhorende megalomane overheidsapparaat zijn een vast gegeven, enkel om de invulling voert men nog het debat, en dat dan nog op een laag pitje want aan de heilige huisjes mag niemand raken. Logisch dat een rasecht liberaal zijn waren niet verkocht krijgt als hij zich daar in mengt.

Als klassiek liberalisme terug wil doorbreken, als het als een gut-feeling aanvaard wil worden door een groot aantal mensen, dan moet het debat worden opengebrouwen. Het debat over de rol van de staat, over de maatschappij die wij verkiezen, over essentiële vrijheden.

We moeten al die basisconcepten van het liberalisme die nu dag in dag uit met de voeten getreden worden terug naar de voorgrond brengen. Volgens mij zal dat niet lukken zolang we ons bezig houden met het schrijven en bespreken van theorieën enerzijds en het bekampen van de kleine anti-liberale vuurtjes anderzijds.

Laten we onze energie ten volle steken in het aanreiken van onze ideologische basisconcepten aan de maatschappij, op verstaanbare wijze. Laten we mensen onderwijzen met eenvoudige maar ijzersterke voorbeelden en argumenten. De theoretische invulling en nuances volgen later wel.

Gelukkig zijn er voorbeelden voorhanden die ons de weg kunnen wijzen om dat doel te bereiken. Websites zoals learnliberty.org, boeken zoals 'Freedom 101', videos zoals 'Edgar the exploiter' en leaflets naar het voorbeeld van 'I, Pencil' vormen voorbeelden van de weg die we zouden moeten bewandelen. Echter misschien nog iets eenvoudiger wat taalgebruik betreft. Hapklare brokken zijn in dit geval een must, samen met het inspelen op de tools die in deze 21ste eeuw voorhanden zijn zoals sociale media. De basisideeën van het liberalisme verspreiden moet op die manier mogelijk zijn, zonder tonnen geld uit te geven.

--

Bob van der Vleuten
Vice-Voorzitter LVSV Hasselt

